

Aula 5 – Preliminarmente...

Manuscritos em códice...

Manuscritos em rolo...

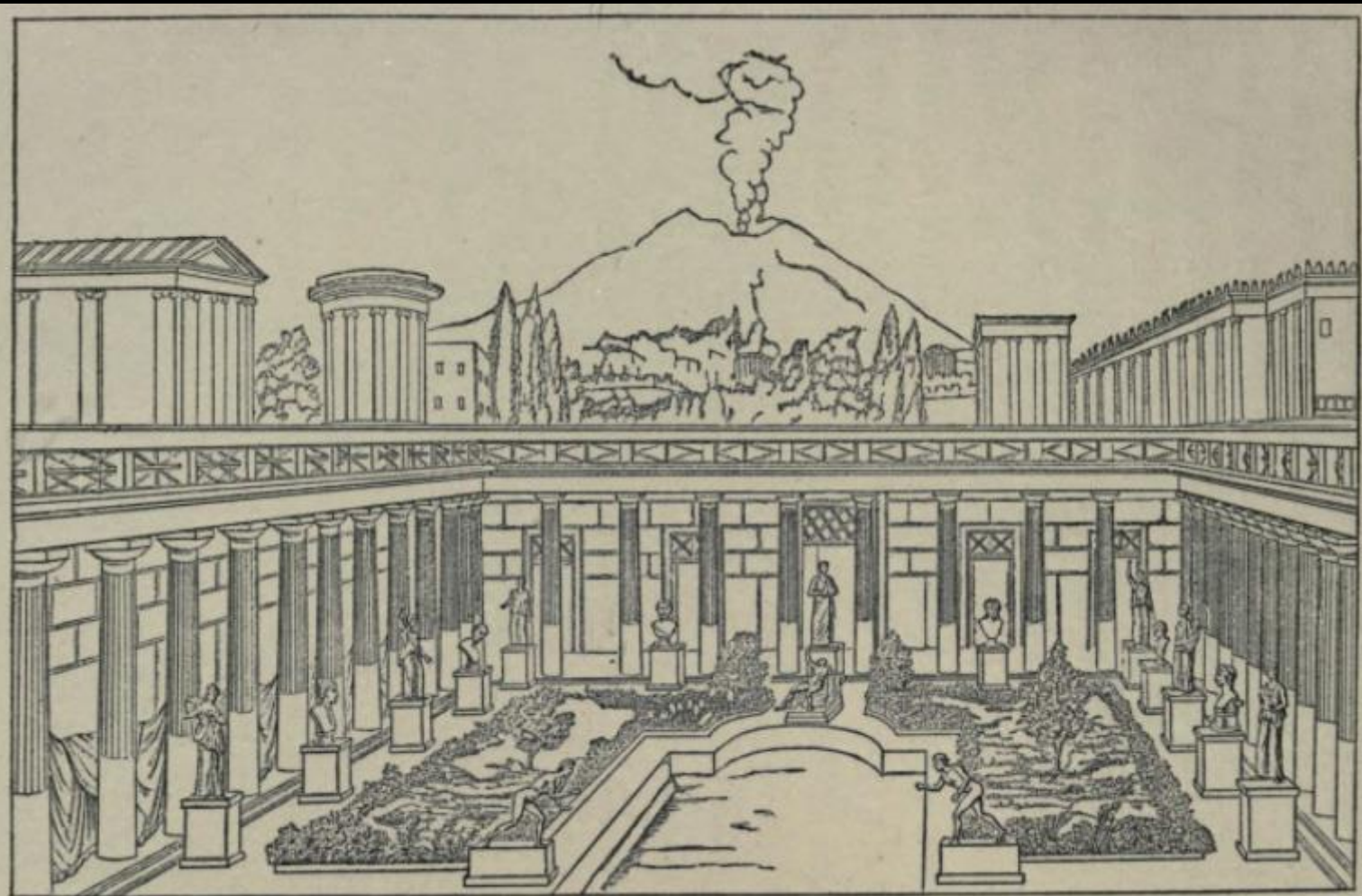
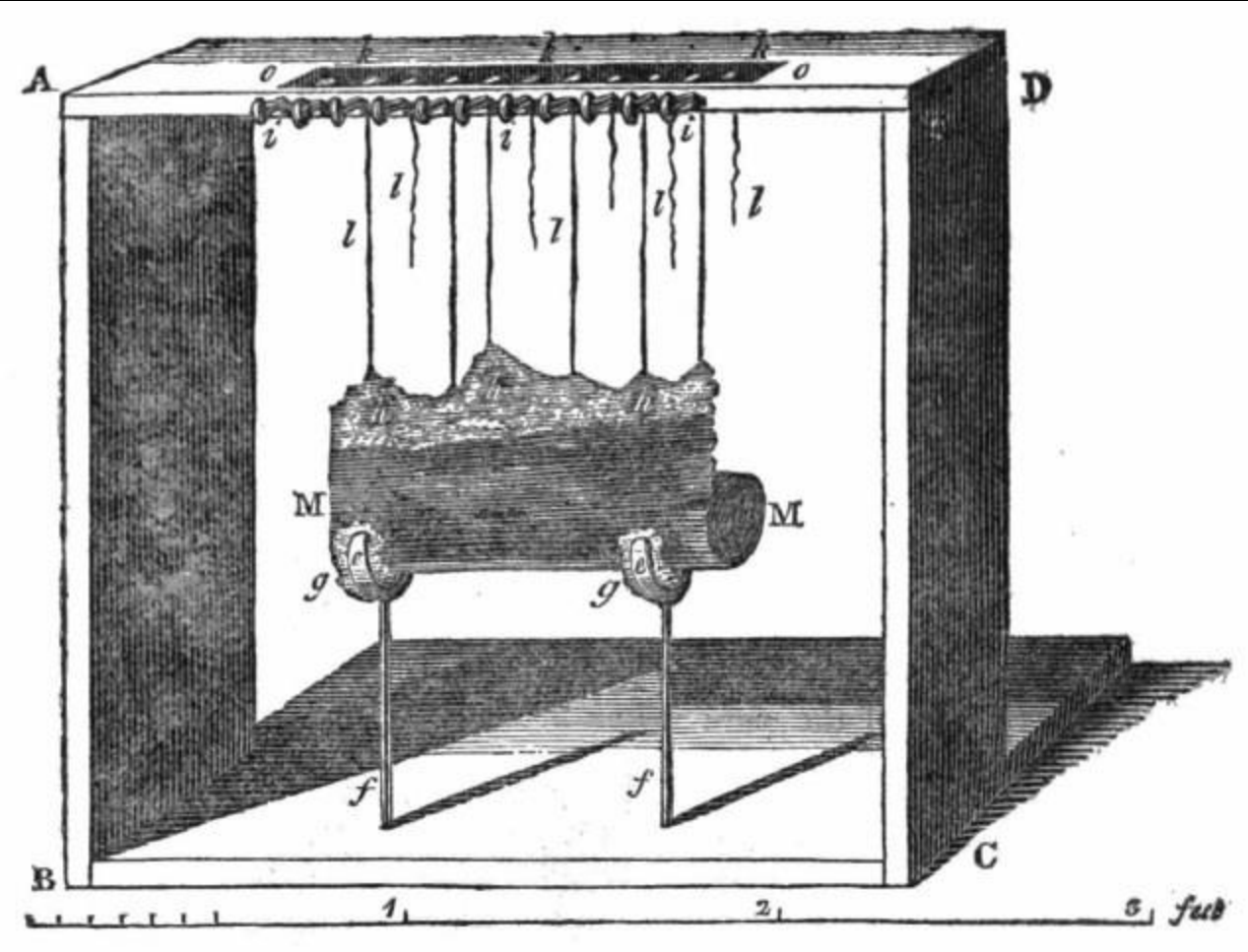

FIG. 8. THE HOUSE OF THE PAPHRI, RESTORED

[After Bonucci]

a 1 mm

How it could be done

1

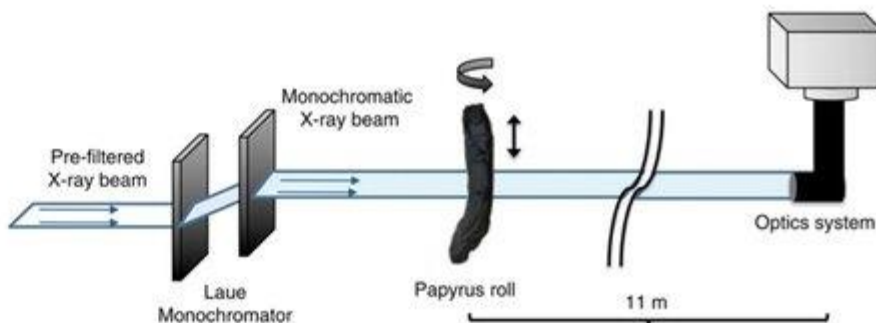
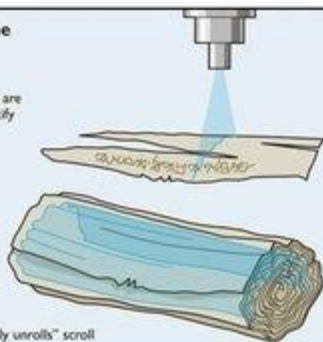
Fragments of damaged scroll are scanned with x-rays, to identify subtle signal of carbon ink

2

Complete charred scroll is scanned with the same x-rays, and the writing on different layers is mapped

3

Computer algorithm "virtually unrolls" scroll

OXFORD

PHILODEMUS

ON POEMS

BOOK ONE

RICHARD JANKO

PHILODEMUS TRANSLATION SERIES

Edição crítica...

ARISTOTELIS
DE ARTE POETICA LIBER

RECOGNOVIT
BREVIQUE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXIT
RVDOLFVS KASSEL

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO
MCMLXV

SIGLA

A = cod. Parisinus 1741, saec. x/xi

A^{rec} = m(anus) rec(entior) quae hunc codicem correxit

B = cod. Riccardianus 46, saec. xiv

Lat = translatio latina a Guilelmo de Moerbeke a. 1278 confecta

Lat O = translationis latinae cod. Etonensis, ca. a. 1300

Lat T = translationis latinae cod. Toletanus, ca. a. 1280

Ar = translatio arabica ab Abū Bišr saec. x ad syriacum exemplar
(saec. ix?) confecta, e versione latina Jaroslai Tkatsch

fr Syr = fragmentum translationis syriacae, apud Tkatsch I 155

rec = codices graeci saec. xv-xvi, quorum lectiones propriae
coniectarum loco habentur

Φ = Guilelmi codex graecus deperditus

Σ = Syri codex graecus deperditus

$$\Pi = \begin{cases} A \\ \Phi \end{cases}$$

$$\mathcal{E} = \begin{cases} \Pi \\ B \end{cases}$$

$$\Lambda = \begin{cases} \mathcal{E} \\ \Sigma \end{cases}$$

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ

Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἣν τινα 1447^a
δύναμιν ἕκαστον ἔχει, καὶ πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους
εἰ μέλλει καλῶς ἔξειν ἢ ποιήσῃς, ἔτι δὲ ἐκ πόσων καὶ 10
ποιῶν ἐστὶ μορίων, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα τῆς
αὐτῆς ἐστὶ μεθόδου, λέγωμεν ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν πρῶ-
τον ἀπὸ τῶν πρώτων. ἐποποιία δὲ καὶ ἡ τῆς τραγωδίας
ποιήσῃς ἔτι δὲ κωμωδία καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ καὶ τῆς
αὐλητικῆς ἢ πλείστη καὶ κιθαριστικῆς πᾶσαι τυγχάνουσιν 15
οὔσαι μιμήσεις τὸ σύνολον· διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τρισίν,
ἢ γὰρ τῷ ἐν ἑτέροις μιμῆσθαι ἢ τῷ ἕτερα ἢ τῷ ἑτέ-
ρως καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον. ὥσπερ γὰρ καὶ χρώμασι
καὶ σχήμασι πολλὰ μιμοῦνται τινες ἀπεικάζοντες (οἱ μὲν
διὰ τέχνης οἱ δὲ διὰ συνηθείας), ἕτεροι δὲ διὰ τῆς φωνῆς, 20
οὔτω κὰν ταῖς εἰρημέναις τέχναις ἅπασαι μὲν ποιοῦνται
τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἀρμονίᾳ, τούτοις δ'
ἢ χωρὶς ἢ μεμιγμένοις· οἷον ἀρμονία μὲν καὶ ῥυθμῷ χρώ-
μεναι μόνον ἢ τε αὐλητικὴ καὶ ἡ κιθαριστικὴ κὰν εἴ τινες
ἕτεραι τυγχάνωσιν οὔσαι τοιαῦται τὴν δύναμιν, οἷον ἢ τῶν 25
συρίγγων, αὐτῷ δὲ τῷ ῥυθμῷ [μιμοῦνται] χωρὶς ἀρμονίας ἢ
τῶν ὄρχηστῶν (καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τῶν σχηματιζομένων ῥυθμῶν
μιμοῦνται καὶ ἦθη καὶ πάθη καὶ πράξεις)· ἢ δὲ [ἐποποιία]
μόνον τοῖς λόγοις ψιλοῖς <καὶ> ἢ τοῖς μέτροις καὶ τούτοις εἴτε
 Usque ad 1448^a29 **deest B**, ex quo codice nondum mutilo fortasse
 una alteraque bonarum lectionum quas in hac parte praebet Parisinus
 2038 (saec. xv/xvi) fluxit, cf. Lobel, *The Greek MSS.* pp. 27-31
1447^a12 λέγωμεν Φ: λέγομεν A 17 ἐν Forchhammer: γένει Π, quod
 non vertit Ar (cf. 1451^a17) 21 κὰν Paris. 2038: καὶ Π 25 τυγ-
 χάνουσιν A: -ουσιν rec (prob. Vahlen) οὔσαι τοιαῦται Paris. 2038 (Ar):
habentes talem Lat: οὔσαι A 26 μιμοῦνται Π (μιμῆται Paris. 2038):
 del. Spengel (non habuisse videtur Σ) ἢ Paris. 2038 (Ar): οἱ Π 28 ἐπο-
 ποιία Π: del. Ueberweg (non vertit Ar) 29 καὶ ἢ Lobel: ἢ Π (Ar).
 idem mendum in codd. Metaph. 992^b32

Edições de referência...

P L A T O N I S,
AVGVSTISS. PHILOSOPHI,
omnium quæ extant
operum
TOMVS SECVNDVS,
Græcè & Latine,

EX NOVA IOANNIS SERRANI
interpretatione, perpetuis eiusdem notis illustrata: quibus
& methodus & doctrinæ summa breuiter &
perspicuè indicatur.

Serrani

EIVSDEM Annotationes, ad tertij tomi calcem reiectæ.

Φ Ι Λ Η Β Ο Σ, PHILEBVS,

H^o, Siue,

Π Ε Ρ Ι Η Δ Ο Ν Η Σ. DE VOLVPTATE,

Siue, De summo bono.

H^o γ^o.

Ad morum doctrinam pertinens.

I N P H I L E B V M

A R G V M E N T V M.

C O P I O S I S S I M A est quarta illius *αἰσθητικῆς* materia, ad quam videlicet reuocauimus Ethica & Politica: quæ planè ad vniuersam quandam *κοινὴν* communisque doctrinæ molem referuntur. Ethica verò sunt adificiū illius fundamentum. Piacet igitur in summam quandam classem hæc omnia congerere: ita tamen vt, pro rerum ipsarum natura, proprium peculiarèque vnicuique locum tribueremus. Illius vniuersæ doctrinæ sit hæc conformatio. Disciplina morum, est fundamentum non modò Reipubl. sed vniuersæ hominum vitæ, atque adeò humanæ societatis. Ita & familiæ & Republicæ moribus singulorum hominum, & bonarum legum institutis firmantur. Im vero, vt conuincendis moribus homines instituatur, persuasumque habeant virtutis omnem operam esse adhibendam, in primis intelligendus ab illis est princeps primariùsque finis ad quem vniuersam suam vitam referre debeant, & in quo summum ipsorum bonum situm sit: vt certa meta constituta ad quam colliment, de rationibus capessendis vitæ bene & feliciter traducendæ seriò cogitent. Firmanda est ipsorum vita veris prædictis, & suæ naturæ accommodatis. quam quidem naturam homo intelligere debet: Se videlicet rationis & intelligentiæ dono ornatam præter cæteras animantes, vt Deum agnoscat, pietatem colat, precibus & votis Deum sibi propitiū reddat, illi obsequatur, pietatemque proinde honestæ ac felici vitæ caput esse arboretur: tum se muniat circumspiciatque præclaro virtutum choro atque comitatu: Sapientiam, Iustitiam, Temperantiam, Fortitudinem, cæterasque virtutes, amet, colat, persequatur: quibus quidem hominum communitas conseruatur, Amicitia nimirum illius cultu de ac ministra: quam qui tollit è vita, solem è mundo tollit, id est, peruertit fundamenta nostræ vitæ, pellensque atque perniciem in eam importat. Inanes enim haud dubie essent optimæ alioqui leges, & omnis publicus ordo, nisi singulorum hominum animi sanctissimis amicitia vinculis continerentur. Hac præclara virtutum compage crescunt familia, constituuntur conseruanturque publici hominum cætes: ipsæque Reipubl. ciuiliū cætes mater atque præfès, his columnis sane innititur. Hinc luis fontes aperiantur, semper æquæ salus æquitas incommutabili decreto, cuius præcepta sunt hæc. Honestè viuere, Ius suum cuique tribuere, Neniam sedere, hæc sunt incurabula, hæc incrementa, hæc est denique absolutissima perfectio legum ac disciplinæ, quibus Republicæ stabiliuntur. Ex huius doctrinæ primordio latissima patet P O L I T I C O R V M tractatio, id est, earum rerum omnium que ad Reipubl. continendam spectant. Hinc Reipublicarum discrimina emanant, quarum vt sint varie atque multiplici formæ, ad illum tamen omnes finem referri debent, vt *αἰσθητικῆς* imperis obtemperent. alioqui non sunt Reipublicæ, sed perniciose *αἰσθητικῆς* ad exitium generis humani. Hæc videtur esse Ethicæ & Politicæ *κοινὴν*, vel certè *κοινὴν*, singulis deinde partibus suis distinctæ atque constitutæ: vt quidem primarium locum teneat Doctrina de moribus secundum, Regenda familiaris ratio: denique, Reipubl. constituendæ atque administrandæ scientiæ inde componatur. Ex illa igitur formula conati sumus illius *αἰσθητικῆς*, quæ Ethica & Politica traduntur, ordinem conformare: & singulis Dialogis, qui ad hoc argumentū pertinent, proprium locum accommodare.

Primum igitur P H I L E B O dedimus locum, qui est de S Y M M O B O N O. quod quidè primum est Ethicæ caput. Summum verò illud bonum à Deo deducit Plato, & ab eo vno pendere ait, vt veræ & solius felicitatis auctore, quanquam hic de felicitate ciuili agit, cuius varios notat gradus. Virtutem autem viam esse statuit, qua ad Deum peruenimus: ideo secundum locum tribuimus M E N O N I, qui est de V I R T V T E. Im verò hominis causa, de summo bono & virtute quaeritur: cuius hominis natura apta est & ad virtutem & ad felicitatem suscipiendam. hac de causa tertium assignauimus A L C I B I A D I P R I M O locum, qui agit de N A T V R A H O M I N I S. Itæ notatus est *αἰσθητικῆς* finis Ethicæ doctrinæ. i. Felicitas: Efficiens, Deus nimirum, qui est illa felicitas: & ipsa Virtus. denique, subiectum est indicatū, hominis videlicet natu-

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

ΦΙΛΗΒΟΥ

ΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΠΡΩΤΑΡΧΟΣ,

ΦΙΛΗΒΟΣ.

DIALOGI

PHILEBI persona,

SOCRATES, PROTARCHVS,

PHILEBVS.

Ο ΠΡΩΤΑΡΧΕ
 Πῶς λέγον μέλλεις ἔχει
 Φιλῆβου διχασθῆναι καὶ
 ἄλλο τι πρὸς ἡμῶν
 ἀμφισβητῆται, αἰ μὴ σκεῖ
 νοῦν ἢ λεγέμενος, βούλει σὺ κε Φαλαίωσι
 μὲν ἐκείνοι, π. τ. Πάν μὲ οἶοι, σ. ο. Φί-
 ληβος μὲν τίμω ἀγαθῶν εἶ) φρεσὶ τὴν χαρμῶν
 πᾶσι ζῶντι, καὶ τὴν ἔδωκεν καὶ τὴν ἴσην, καὶ ὁ-
 σα φησὶ ἡμῶν ἐστὶ τούτου σύμφωνοι. Ὁ δὲ πρὸ
 ἡμῶν ἀμφισβητῆται ἐστὶ, μὴ ἴσως, ἀλλὰ ὅ
 φρεσὶ, καὶ τὴν νοῦν, καὶ μεμνησθεσθαι, καὶ τὰ τί-
 ται αὐτῶν ἔχοντι, ἀλλὰ τὴν ἴσην, καὶ ἀληθεῖς
 λογισμοῖς, τῆς γε ἔδωκεν ἀμείνω καὶ λῶν γί-
 γνεσθαι ἔμπροσθεν ὅσῳ αὐτῶν διωπά
 μετὰ λαβῆν διωπάτις ἢ μετὰ σκεῖν ἀφελι-
 μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν εἶ), πᾶσι τοῖς οἴοι τε καὶ
 ἐσπεύει, μὴ οἴη οἴτω πως λέγεμεν, ἢ Φί-
 ληβος, ἐκείνοι φ. ι. Πάν μὲ οἶοι μάλ-
 λιστα, ἢ Σωκράτης. σ. ο. Δέχθη δὲ τούτου
 καὶ διδόμενοι αὐτῶν πρὸς λέγον, π. β. τ.
 Ἀναγκη διχασθῆναι. Φιλῆβος γὰρ οὐκ ἔχει
 λόγος ἀπείρητος. σ. ο. κ. Δεῖ δὲ ὅτι αὐτῶν
 ἔπειτα τὸ μὲν πάλαιος πρὸς περὶ οὐδὲν, π. β.
 Δεῖ γὰρ οἶοι, σ. ο. κ. Ἦ δὲ οἶοι, ἢ οἶοι, ἢ οἶοι, ἢ οἶοι
 μετὰ σκεῖν ἡμῶν καὶ τῶν. π. β. ο. Τὸ ποῖον;
 σ. ο. κ. Ὅτι καὶ αὐτῶν ἐκείνοις ἔχον ἴσην
 καὶ διχασθῆναι ἀποφάσει πᾶσι ἐπιχειροῦσι,
 τὴν διωπάμεν αἰσθησθεσθαι πᾶσι βίον
 ἐξισομενα παρὲς καὶ, ἀρ' οὐκ οἴτω; π. β. ο.
 Ὅσπερ μὲν οἶοι, σ. β. κ. Οὐκ οἶοι ἡμῶν μὲν
 τῶν τῶν χαρμῶν, ἡμῶν δὲ αὐτῶν τῶν φρεσῶν.
 π. β. ο. Ἐστὶ ἴσως, σ. β. τ. Ὅτι αὐτῶν ἴσην
 κρείττω τούτων φασὶ, μὴ οἶοι αἰ μὲν ἡδονῆν
 μάλλον φασὶν αἰσθησθεσθαι, ἢ τῶν μὲν αἰ μὲν
 φρεσῶν τῶν αὐτῶν ἔχοντι βίον αἰσθησθεσθαι, κρᾶ-

ὅτι, πᾶσι τοῖς
 καὶ αὐτῶν.

VIDERIS sane, Pro-
 tarche, æquam disputa-
 tionem cum Philebo sis
 modò instituturus, & cù
 quo nostrum sis cōtro-
 uersaturus, si quidem il-
 lam minimè probaueris. Vin' vtriusque
 sententiæ summâ completamur? p. x. o.
 Perochim. s. o. At Philebus, Gaudium,
 voluptatem, oblectationem, cæterâque
 huius generis res, esse omnibus animalibus
 sumptu bonû. Nos verò cōtra scemus,
 nostrâque hæc est cōtrouersia. Nô hæc quid-
 è, sed summâ illud bonû potius esse, Sa-
 pere, intelligere, meminisse, & quæ his sūt
 cognata atque affinia: nimirum Rectam
 opinionem, verâque rationationes: cæl-
 que voluptate meliores esse, atque præstā-
 tiores omnibus rebus quæ illarû partici-
 pes esse possunt: in carû in quâ facultate &
 viis summâ consistere ut omnibus rebus,
 & quæ sunt & quæ erunt, vtilitatē. Nun-
 quid in huc ferè modû, Philebe, vterque
 nostrû in hac de re statuerimus? p. n. Ita
 prorsus, Socrates. s. o. Itâmne disputandi
 occasione quæ nûc tibi offertur, suscipis
 Protarche? p. x. Necessè est videlicet, pul-
 cher enim Philebus dicendo defatigatus,
 munus illud detrectat. s. o. Incôda tamen
 ratio est omni opera atq; studio, vt de his
 certi aliquid definiamus. p. x. o. Ita sanè
 oportet. s. o. Age vt eod. mutuo assensu
 ponamus. p. x. o. Quisnam? s. o. c. Illud ef-
 se vtriusque nostrûm consiliû atque finem
 in hac disputacione, vt conemur demon-
 strare huiusmodi quendam animi habitum
 atque affectionem, quæ omnibus homi-
 nibus vitam felicem tribuere possit. non
 necita esse p. x. o. Est profectò. s. o. c. Non-
 ne vos [statuisti habitû] letandi, nos verò
 sapiendi [ad vitam illam beatam efficien-
 dam] p. x. o. Sic prorsus se res habet. s. o. c.
 Quid si alius quidam habitus his vtriusque
 præstantior comperitur? nunquid, si il-
 le voluptati cognatior appareat, consti-
 tuendum erit vtriusque nostrûm depelli
 ab illa felicitate quam inuestigamus, quod alius ille habitus hanc beatam vitam con-

a Inisio proponit
 tunc disputacionem,
 cum Philebo
 quomodo instituturus
 est, & cum
 quo nostrum
 sit controversaturus,
 si quidem
 illam
 minimè
 probaueris.
 Vin' vtriusque
 sententiæ
 summâ
 completamur?
 p. x. o.
 Perochim.
 s. o. At
 Philebus,
 Gaudium,
 voluptatem,
 oblectationem,
 cæterâque
 huius generis
 res, esse
 omnibus
 animalibus
 sumptu
 bonû.
 Nos verò
 cōtra
 scemus,
 nostrâque
 hæc est
 cōtrouersia.
 Nô hæc
 quid-
 è, sed
 summâ
 illud
 bonû
 potius
 esse,
 Sa-
 pere,
 intelligere,
 meminisse,
 &
 quæ
 his
 sūt
 cognata
 atque
 affinia:
 nimirum
 Rectam
 opinionem,
 verâque
 rationationes:
 cæl-
 que
 voluptate
 meliores
 esse,
 atque
 præstā-
 tiores
 omnibus
 rebus
 quæ
 illarû
 partici-
 pes
 esse
 possunt:
 in carû
 in quâ
 facultate
 &
 viis
 summâ
 consistere
 ut
 omnibus
 rebus,
 &
 quæ
 sunt
 &
 quæ
 erunt,
 vtilitatē.
 Nun-
 quid
 in
 huc
 ferè
 modû,
 Philebe,
 vterque
 nostrû
 in
 hac
 de
 re
 statu-
 erimus?
 p. n.
 Ita
 prorsus,
 Socrates.
 s. o.
 Itâmne
 disputa-
 ndi
 occasione
 quæ
 nûc
 tibi
 offertur,
 suscipis
 Protarche?
 p. x.
 Necessè
 est
 videlicet,
 pul-
 cher
 enim
 Philebus
 dicendo
 defatigatus,
 munus
 illud
 detrectat.
 s. o.
 Incôda
 tamen
 ratio
 est
 omni
 opera
 atq;
 studio,
 vt
 de
 his
 certi
 aliquid
 definiamus.
 p. x. o.
 Ita
 sanè
 oportet.
 s. o.
 Age
 vt
 eod.
 mutuo
 assensu
 ponamus.
 p. x. o.
 Quisnam?
 s. o. c.
 Illud
 ef-
 se
 vtriusque
 nostrûm
 consiliû
 atque
 finem
 in
 hac
 disputa-
 cione,
 vt
 conemur
 demon-
 strare
 huiusmodi
 quendam
 animi
 habitum
 atque
 affectionem,
 quæ
 omnibus
 homi-
 nibus
 vitam
 felicem
 tribuere
 possit.
 non
 necita
 esse
 p. x. o.
 Est
 profectò.
 s. o. c.
 Non-
 ne
 vos
 [statuisti
 habitû]
 letandi,
 nos
 verò
 sapiendi
 [ad
 vitam
 illam
 beatam
 efficien-
 dam]
 p. x. o.
 Sic
 prorsus
 se
 res
 habet.
 s. o. c.
 Quid
 si
 alius
 quidam
 habitus
 his
 vtriusque
 præstantior
 comperitur?
 nunquid,
 si
 il-
 le
 voluptati
 cognatior
 appareat,
 consti-
 tuendum
 erit
 vtriusque
 nostrûm
 depelli
 ab
 illa
 felicitate
 quam
 inuestigamus,
 quod
 alius
 ille
 habitus
 hanc
 beatam
 vitam
 con-

b Hic proponit
 tunc disputacionem,
 cum Philebo
 quomodo instituturus
 est, & cum
 quo nostrum
 sit controversaturus,
 si quidem
 illam
 minimè
 probaueris.
 Vin' vtriusque
 sententiæ
 summâ
 completamur?
 p. x. o.
 Perochim.
 s. o. At
 Philebus,
 Gaudium,
 voluptatem,
 oblectationem,
 cæterâque
 huius generis
 res, esse
 omnibus
 animalibus
 sumptu
 bonû.
 Nos verò
 cōtra
 scemus,
 nostrâque
 hæc est
 cōtrouersia.
 Nô hæc
 quid-
 è, sed
 summâ
 illud
 bonû
 potius
 esse,
 Sa-
 pere,
 intelligere,
 meminisse,
 &
 quæ
 his
 sūt
 cognata
 atque
 affinia:
 nimirum
 Rectam
 opinionem,
 verâque
 rationationes:
 cæl-
 que
 voluptate
 meliores
 esse,
 atque
 præstā-
 tiores
 omnibus
 rebus
 quæ
 illarû
 partici-
 pes
 esse
 possunt:
 in carû
 in quâ
 facultate
 &
 viis
 summâ
 consistere
 ut
 omnibus
 rebus,
 &
 quæ
 sunt
 &
 quæ
 erunt,
 vtilitatē.
 Nun-
 quid
 in
 huc
 ferè
 modû,
 Philebe,
 vterque
 nostrû
 in
 hac
 de
 re
 statu-
 erimus?
 p. n.
 Ita
 prorsus,
 Socrates.
 s. o.
 Itâmne
 disputa-
 ndi
 occasione
 quæ
 nûc
 tibi
 offertur,
 suscipis
 Protarche?
 p. x.
 Necessè
 est
 videlicet,
 pul-
 cher
 enim
 Philebus
 dicendo
 defatigatus,
 munus
 illud
 detrectat.
 s. o.
 Incôda
 tamen
 ratio
 est
 omni
 opera
 atq;
 studio,
 vt
 de
 his
 certi
 aliquid
 definiamus.
 p. x. o.
 Ita
 sanè
 oportet.
 s. o.
 Age
 vt
 eod.
 mutuo
 assensu
 ponamus.
 p. x. o.
 Quisnam?
 s. o. c.
 Illud
 ef-
 se
 vtriusque
 nostrûm
 consiliû
 atque
 finem
 in
 hac
 disputa-
 cione,
 vt
 conemur
 demon-
 strare
 huiusmodi
 quendam
 animi
 habitum
 atque
 affectionem,
 quæ
 omnibus
 homi-
 nibus
 vitam
 felicem
 tribuere
 possit.
 non
 necita
 esse
 p. x. o.
 Est
 profectò.
 s. o. c.
 Non-
 ne
 vos
 [statuisti
 habitû]
 letandi,
 nos
 verò
 sapiendi
 [ad
 vitam
 illam
 beatam
 efficien-
 dam]
 p. x. o.
 Sic
 prorsus
 se
 res
 habet.
 s. o. c.
 Quid
 si
 alius
 quidam
 habitus
 his
 vtriusque
 præstantior
 comperitur?
 nunquid,
 si
 il-
 le
 voluptati
 cognatior
 appareat,
 consti-
 tuendum
 erit
 vtriusque
 nostrûm
 depelli
 ab
 illa
 felicitate
 quam
 inuestigamus,
 quod
 alius
 ille
 habitus
 hanc
 beatam
 vitam
 con-

Τ Α Τ ΟΥ Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Υ

Φ Ι Λ Η Β Ο Υ Π ρ ὄ τ α ρ χ η,

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ, Π Ρ ὠ τ α ρ χ ο ς,

Φ Ι Λ Η Β Ο Σ.

Ρ Α Δ Η Π ρ ὠ τ α ρ χ η
τίνα λόγον μέλλεις ποιῆσαι
Φιλήβου δέχεσθαι νῦν, καὶ
πρὸς τίνα τῶν παρ' ἡμῶν
ἀμφισβητεῖν, ἀλλ' μή σοι χι-
νοῦν ἢ λεγόμενος. βούλει σὺ κεφαλαίως
ἑκάτερον; Π Ρ. Πάνυ μ' οὖν. Σ Ω. Φί-
ληβος μὲν ποίνω ἀγαθὸν εἶη φησὶ τὸ χαίρειν
πᾶσι ζώοις, καὶ τὴν ἡδονὴν καὶ τέρψιν, καὶ ὅ-
σα τ' ἄλλοις ἐστὶ τούτου σύμφωνα. Ὅ δὲ παρ'
ἡμῶν ἀμφισβήτημα ἐστὶ, μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τὸ
φρονεῖν, καὶ τὸ νοεῖν, καὶ μεμνήσθαι, καὶ τὰ τού-
του

D I A L O G I

P H I L E B I personæ,

S O C R A T E S, P R O T A R C H V S,

P H I L E B V S.

B

I D E R I S sanè, Pro-
tarche, ecquam disputa-
tionem cum Philebo sis
modò instituturus, & cū
quo nostrūm sis cōtro-
uersaturus, si quidem il-
lam minimè probaueris. Vn' vtriusque
sententiæ summā complectamur? P R O.
Peruelim. S O. Ait Philebus, Gaudium,
voluptatem, oblectationem, cæterasque
huius generis res, esse omnibus animalibus
sūmū bonū. Nos verò cōtrā sētīmus,
nostrāq; hæc est cōtrouersia, Nō hæc qui-
dē, sed summū illud bonū potius esse, Sa-
pere, intelligere, meminisse, & quæ his sūt
cognata atque affinia: nimirum Rectam

a Initio proponit sū-
mā disputationis, dua-
bus contrariis sentē-
tiis disertè enunciātā:
quarum vna Felicita-
tē statuit in volupta-
te: altera, in Sapien-
tia. In neutra tamen
illarum simpliciter &
per se summum bonum
inesse docebit
Socrates. Disputatio-
nis ergo subiectū est,
DE SUMMO BO-
NO: quod vbinam sit
queritur.

ARISTOTELES

Opera

GRAECE

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

EDIDIT

ACADEMIA REGIA BORUSSICA.

1-790

VOLUMEN PRIUS.

BEROLINI

APUD GEORGIUM REIMERUM

A. 1831.

EX OFFICINA ACADEMICA.

μήματα ἢ παραδέξῃ ἀπίσταν ἢ ἀμφίβηλα. τὰ δὲ ση-
 μία πλείων ἴσως ἀπόφασι σημαία, καὶ μὴ μὲν τοῦ
 οὐ δικαλιότα. καὶ τὰ μὲν τῶν ἐπισημοῦ ἐπὶ τὸ ἐναντίον
 ἀγνοεῖται ἢ ἐπὶ τὸ ἀμφίβηλον ἀπίσταν τοῦτον τὴν τρίτον
 καταστρέφονται· ἀνὲρ ἐπισημοῦ μὲν τὰ ἐπισημοῦ πεποι-
 κῆσαι, ἐκ τῶν δικαίων καὶ νόμων μετρίως ἀνομιώτερα
 καὶ δικαιώτερα τὰ ἡμέτερα ἀπεικονίοντα παραστήματα. ἐκ
 δὲ μὴ τῆς ἐπισημοῦ, εἰς ἀμάρτημα ἢ ἀτύχημα κατα-
 φεύγοντας, καὶ μαρὰς τὰς βλάβας ἀπιφαινοῦσας τυγ-
 χυῶν τυγχάνειν παρῶν, τὸ μὲν ἀμαρτανίων κοινῶν
 πάντων ἀνομιώτων ἐπισημοῦστας, τὸ δ' ἀδικῶν ἴδιον τῶν
 ποιητῶν. λέγει δὲ ἔτι καὶ ἐπισημοῦ καὶ δικαίων καὶ συμ-
 φέρων ἐστὶ τυγχάνειν ἔχων ταῖς ἀμαρτανίαι· εὐδὲς γὰρ
 εἶδεν ἀνομιώτων εἰ τι τοῖσιν αὐτῷ συμμίσθον. ἀπίσταν
 καὶ τὸ ἐναντίον, εἰ τι ἐξήμαρτον, τυγχάνειν τυγχῶν ἀζη-
 10 πῶστα. μετὰ ταῦτα αἰ προκαταλήψεις αἰ ὑπὸ τῶν ἐναν-
 τίων εἰρημέσται. τὰ μὲν ἔν ἀλλας ἐξ αὐτῶν τῶν πραγ-
 μάτων ἐπισημοῦσται λέγειν· ἐκ δὲ διαβαλλῶσιν ἡμᾶς ὡς
 γεγραμμένους λέγουσι λέγουσι ἢ λέγουσι μελιτώμεν ἢ ὡς
 ἐπὶ μετῶν τοῦ συνηγοροῦσιν, χρηρὸς πρὸς τὰ ταῦτα ἕμῶσται
 20 δὲ ταῦτα παλαιολογία τῶν εἰρημέσται ἢ οὐκ ἔστιν ἀνά-
 μνησται. χρηρὸς δ' ἐστὶν παρὰ πάντας τοὺς καιροὺς, ὡστε
 καὶ παρὰ μίση καὶ παρὰ εἶδος τῆ παλαιολογία χρηρῶσται.
 μάλιστα δ' ἀμύθηται πρὸς τὰς κατηγορίας καὶ τὰς ἀπο-
 25 λογίας, ἐστὶ δὲ παρὰ τὰς προτροπὰς καὶ ἀπειρησάσται. εὐ
 γὰρ μόνον ἀνομιώσται δὲν φαίνε παρὶ τῶν εἰρημέσται ἐπι-
 ταῦθα, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπισημοῦ καὶ τῶν κωκυλο-
 γῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς κροτᾶσται εὐ διαδέσται καὶ
 πρὸς τὸς ἐναντίους κωκυῶσται· διὰ καὶ τελευταῖον τῶσται τῶν
 τῷ λόγῳ μερῶν τάσται. ἐστὶ δὲ μετρίως κοινῶν ἐν
 κεφαλαιῶν ἀπολογισμοῦσται παρὶ τῶν εἰρημέσται, ἢ διαλογ-
 30 ζῶμεν, ἢ προσηγορῶσται τῶν μὲν σαυτῶ τὰ βλάσται τῶν
 δ' ἐναντίον τὰ φαυλοτάτα, εἰ δὲ βλάσται, ἰσχυρόσται ἔχρημα
 πεπρωσται. εἰς δὲ τῶσται ἕσταις ἔσταις, ἢ ἐπὶ πρῶτον
 ἔσταις. εὐ δὲ διαδέσται ἡμᾶς καὶ τοὺς ἐναντίους κωκυῶσται
 ὡσπερ ἐπὶ τῶν προτροπῶν καὶ ἀπειρησάσται, ὑπεφαινοῦσται
 κεφαλαιώσται ἐφ' εἰς εὐ πεπονησται τοὺς ἀδικούσται ἢ
 35 πρῶτον ἢ ποῦσται, ἢ αὐτοὶ ἢ ἡμέσται φέσται, ἢ αὐτοὺς
 ἢ ὡσται κωκυῶσται τυγχάνειν, ἢ πάλιν τὸς κροτῶσται αὐτοὺς
 40 ἢ ὡσται κωκυῶσται τυγχάνειν, καὶ διεξήσται αὐτοὺς ὡσται τῶν

9. μαρὰς B. | 14. ἀπομίσται B. | 19. λέγουσται F. | 20. συνηγοροῦσται F. | 24. λέγει B. | 25. μελιτῶσται B. | 27. ἐπιση-
 40. τυγχάνειν om B.

ἐναντίον λέγει ἐπὶ τὸ μετῶν μετῶν συνηγοροῦσται ἔσται γὰρ
 λάσται ἀργήσται ἀδικῶσται, εὐχ ἔσται μὴ ἐσται, διαδέσται
 τῶ αὐτῷ δὲ τῶσται καὶ τῶσται ἡμᾶς ἀδικῶσται τῶσται
 λέγει διεξήσται, ἢ λέγει δικαιοῦσται συνηγοροῦσται· ἀπίσταν
 γὰρ καὶ τὸς ἄλλους ἀπαστας, καθ' ἔσται θύσται, τὸς φι-
 λους ἀφελῶν καὶ διδάσται καὶ συμβουλεύσται. καὶ
 5 δῶσται ἐπισημοῦ παρὶ τῶν τοῖσται ἀπασται. χρηρὸς δὲ καὶ
 παρὶ τὰς ἐρωτήσται καὶ τὰς ἀπεκρίσται, ὡσται πίπται
 εἰς τὰ ταῦτα εἶδῶ, μὴ ἐξήσται ἔσται, ἀλλὰ διακρίσται
 τὰς ἐπισημοῦσται καὶ τὰς ἀπασται ἐν ταῖς ἀπεκρίσται. ἕμ-
 10 λογία μὲν ἔν εἰς αἰ τοιαῦτα· ἀπέκταισται με τὸς οὐκ
 ἀπέκταισται πρῶτον ἐπ' ἐμὲ σέσται ἀρῶμεν. "συνέκταισται
 με τὸς οὐκ; ἔσται ἀδικῶσται χρηρῶν ἀρχῶσται." κατὰσται
 με τὸν κεφαλαιῶν ἐμὲ βλάσται σῶ σῶσται εἰς τὸν ἐπι-
 15 εἶδῶν εἶδῶσται." αἰ μὲν ἔν ταῦτα ἐπισημοῦσται τῶν ἐπισημοῦ
 πρῶτον καὶ ἐπισημοῦσται, αἰ δὲ τοιαῦτα ἀπασται παρακλίνῶσται
 τῶν ἴσται." ἀπέκταισται με τὸς οὐκ ἔσται ἔσται ἀλλ' ὅ
 20 νόμῶσται." τὰ δὲ ταῦτα πάντα ἔσται δὲ ὑπεκρίσται, ἔσται
 τῶν νόμῶν ἢ μὲν κωκυῶσται τῶσται ὅ δὲ κωκυῶσται. τὰ μὲν
 25 ἔν πρὸς τὸς ἀδικῶσται ἐκ τῶν ἀπασται συνηγοροῦσται, μετὰ
 δὲ ταῦτα παλαιολογία τῶν εἰρημέσται ἢ οὐκ ἔσται ἀνά-
 μνησται. χρηρὸς δ' ἐστὶν παρὰ πάντας τοὺς καιροὺς, ὡστε
 καὶ παρὰ μίση καὶ παρὰ εἶδος τῆ παλαιολογία χρηρῶσται.
 μάλιστα δ' ἀμύθηται πρὸς τὰς κατηγορίας καὶ τὰς ἀπο-
 30 λογίας, ἐστὶ δὲ παρὰ τὰς προτροπὰς καὶ ἀπειρησάσται. εὐ
 γὰρ μόνον ἀνομιώσται δὲν φαίνε παρὶ τῶν εἰρημέσται ἐπι-
 ταῦθα, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπισημοῦ καὶ τῶν κωκυλο-
 γῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς κροτᾶσται εὐ διαδέσται καὶ
 πρὸς τὸς ἐναντίους κωκυῶσται· διὰ καὶ τελευταῖον τῶσται τῶν
 τῷ λόγῳ μερῶν τάσται. ἐστὶ δὲ μετρίως κοινῶν ἐν
 κεφαλαιῶν ἀπολογισμοῦσται παρὶ τῶν εἰρημέσται, ἢ διαλογ-
 35 ζῶμεν, ἢ προσηγορῶσται τῶν μὲν σαυτῶ τὰ βλάσται τῶν
 δ' ἐναντίον τὰ φαυλοτάτα, εἰ δὲ βλάσται, ἰσχυρόσται ἔχρημα
 πεπρωσται. εἰς δὲ τῶσται ἕσταις ἔσταις, ἢ ἐπὶ πρῶτον
 ἔσταις. εὐ δὲ διαδέσται ἡμᾶς καὶ τοὺς ἐναντίους κωκυῶσται
 ὡσπερ ἐπὶ τῶν προτροπῶν καὶ ἀπειρησάσται, ὑπεφαινοῦσται
 κεφαλαιώσται ἐφ' εἰς εὐ πεπονησται τοὺς ἀδικούσται ἢ
 40 πρῶτον ἢ ποῦσται, ἢ αὐτοὶ ἢ ἡμέσται φέσται, ἢ αὐτοὺς
 ἢ ὡσται κωκυῶσται τυγχάνειν, ἢ πάλιν τὸς κροτῶσται αὐτοὺς
 ἢ ὡσται κωκυῶσται τυγχάνειν, καὶ διεξήσται αὐτοὺς ὡσται τῶν

καρὸς χάριτας ἡμᾶς τῶν ὑπερημῶν ἀποδῶσται καὶ πρὸς
 τοῖσται ἀδικῶσται ἡμᾶς αὐτοὺς καθήσται, ἐκ δὲ ἐπισημοῦ
 τοῦτο δὲ ποῦσται ἐπισημοῦσται ὡσται πρὸς τοὺς ἀδικούσται
 εἰσῶσται ἔσται καὶ ἀναλῶσται δυσχερῶσται, κωκυῶσται πρῶτον
 πεπονησται· ἢ ὡσται πρῶτον, ἢ πεπονησται ἐκ μὴ βοη-
 5 θῶσται ἡμᾶς αὐτοὺς, ἐκ δὲ μὴ τοιαῦτα ὑπερχῶσται, διεξήσται
 τῶσται ἀγαθῶν ἐπισημοῦσται ἢ ἐπισημοῦσται ἢ ἐπισημοῦσται
 ἐπισημοῦσται ὑπὸ τῶν κροτῶσται, ἢ ὡσται ἀγαθῶν μετῶσται
 ἐπισημοῦσται ἢ μὴ ἐπισημοῦσται, ἢ μὴ ἐπισημοῦσται μὴ
 10 τῶσται ἡμᾶς συμβουλεύσται." ἐκ γὰρ τῶσται ἐπισημοῦσται κα-
 τῶσται ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ πρὸς τὸς ἀδικούσται εὐ διαδέ-
 σται. διαδέσται δὲ τὸς ἀδικῶσται καὶ φησῶσται πρῶ-
 15 σται ἐκ τῶν ἐναντίον τῶσται, ἀποφασῶσται τῶσται τῶσται ἢ
 τῶν τοῖσται φέσται τοὺς ἀδικούσται, ἢ ὡσται αὐτοὺς κωκυῶσται,
 κωκυῶσται πεπονησται ἢ πρῶτον ἢ πεπονησται παρὰ τὸ
 20 ἐπισημοῦσται ἐκ τῶν ἐναντίον καὶ μίση καὶ ἐργῶσται πρὸς
 αὐτοὺς ἔσται. ἐκ δὲ μὴ ταῦτα ἐπισημοῦσται, ἐπισημοῦσται
 ὡσται φέσται τοὺς ἀδικῶσται κατὰ τῶν ἐναντίον ἐπισημοῦσται· τὸ
 γὰρ φησῶσται πρῶτον τὸ μετῶν ἐκ. φησῶσται δὲ συλ-
 25 λάσται, ἐκ ἀναλῶσται αὐτοὺς εὐ πρῶτον ἀπιφαινοῦσται
 καὶ πρὸς τοὺς ἀδικούσται ἀλλοτρίως ἔσται, διεξήσται ὡσται
 ἀγαθῶν τοῦσται πεπονησται ἀδικῶσται ἢ πρῶτον ἢ μετῶσται
 πρῶτον, ἢ ἀγαθῶν εὐδῶσται πρῶτον ἐπισημοῦσται ἢ ὡσται ὡσται
 30 ἐπισημοῦσται ἢ ἐπισημοῦσται, ἢ κωκυῶσται ἐπισημοῦσται ἢ
 ὡσται ὡσται κωκυῶσται ἢ ἐπισημοῦσται, ἐκ δὲ μὴ τῶν αὐτοὺς
 κροτᾶσται. ἐκ τῶσται μὲν ὡσται ἐπισημοῦσται εἰρημέσται
 μὲν αὐτοὺς κωκυῶσται δὲ τὸς ἐναντίους διαδέσται, ἐκ
 35 δὲ τῶν προσηγορῶσται ἀπασται ἐπισημοῦσται καὶ τὰς κατηγο-
 40 ρίας καὶ τὰς ἀπολογίας τάσται.

2. τοῖσται B. | 5. ἔσται F. | 6. διεξήσται om F. | 20. ἀδικῶσται F. | 24. ἢ ὡσται κατὰ om F. | 39. αἰ τοιαῦτα δὲ ἐπισημοῦσται F. | 40. ταῦσται F.

ἀλλ' ὡσται μὴ λάσται τοὺς ἀδικούσται, ἐκ ἔσται ἡμᾶς εἰσῶσται
 πρῶτον ἢ ἐπισημοῦσται. ἐκ δὲ τῶσται ἰδίους ἢ ἐπισημοῦ, ἢ τὰ ἔσται
 τῶν ἐπισημοῦσται φαῖλα ἔσται, ἢ φέσται πρὸς τοὺς ἐπισημοῦσται
 5 σῶσται· ἐκ δὲ τῶσται δημοσίους τὸ νόμῶσται, τὸ δικαίων, τὸ τῶ
 κροτῶσται συμφάσται. φησῶσται δ' ἐκ τῶσται καὶ τῶσται
 τῶσται ἐπισημοῦσται, ἐπισημοῦσται ἐπισημοῦσται τῶν ἐπισημοῦσται
 τῶν ἢ πρῶτον ἢ διαδέσται ἐπισημοῦσται, ἀδικῶσται
 αὐτὰ καὶ τὸς δικαίων καὶ τὸς νόμῶσται καὶ τὸς ἰδίους
 10 καὶ κροτῶσται συμφάσται ἐπισημοῦσται, καὶ πάντα σῶσται,
 εἰ πε αὐτὰ αὐτοὺς ἐκ ἐπισημοῦ ἢ τῶσται ἐπισημοῦ τῶν χρηρῶσται
 ἀνομιώσται ἢ τὸς εἰσῶσται. ὡσται δὲ μὴ κωκυῶσται τῶν λέγων
 κατὰ ἑσται λέγουσται, ἔσται δὲ πρῶτον τῶν ἐπισημοῦσται ἐπισημοῦσται
 15 τῶν ἐπισημοῦσται ἀπιφαινοῦσται τῶν ἀδικῶσται, τοῖσται μετῶ-
 λον εἰ ἐπισημοῦσται ἀδικῶσται. διὰ δὲ πρῶτον τῶν ἔσται μὴ
 ἐπισημοῦσται, ἀλλὰ πρῶτον τῶσται γὰρ τῶν ἐπισημοῦσται ἐπισημοῦσται
 γηγορῶσται πρῶτον φησῶσται τοὺς ἀδικούσται, εἰ δὲ
 20 λέγουσται αὐτοὺς ἡμᾶς διαδέσται. ἔσται δὲ πάντα ἀπε-
 ρῶσται ἐπισημοῦσται αὐτοὺς, παλαιολογία ἐκ τῆ τελειῶσται
 σύσταται πρῶτον καὶ τὸς ἀπερῶσται παρὶ τῶν ἐπισημοῦσται
 ἀνομιώσται. τὰ μὲν ἔν εἶδῶ πάντα τῶσται τῶσται τῶσται
 25 τῶσται ἐπισημοῦσται αὐτοὺς χρηρῶσται.

Δεῖ δὲ καὶ λέγουσται καὶ γράφῶσται ἐπισημοῦσται 39
 πεπονησται κατὰ τὰ πεπονησται τοὺς λέγουσται ἀποδῶσται,
 καὶ συνέκταισται αὐτοὺς τοῖσται ἀπασται ἐκ ἔσται χρηρῶσται
 καὶ παρὶ μὲν τῶν λέγων ἐπισημοῦσται καὶ ἐν τοῖς ἰδίους καὶ ἐν
 τῶσται κροτῶσται ἀγῶσται καὶ ταῖς πρὸς τὸς ἄλλους ἐπισημοῦσται ἐπισημοῦσται
 30 ἐπισημοῦσται καὶ τεχνικῶσται ἀφορμῶσται ἔσται. χρηρὸς
 δὲ καὶ τῶν ἐπισημοῦσται ποῦσται μὲν μόνον παρὶ τὸς λέγων
 ἀλλὰ καὶ παρὶ τῶν βίῶν τῶν αὐτῶ, δικαιοσύνα ταῖς ἰδίους
 ταῖς ἐπισημοῦσται συμβάσται γὰρ ἢ παρὶ τῶν βίῶν παρα-
 35 σῶσται καὶ πρὸς τὸ παῖσται καὶ πρὸς τὸ διέσται ἐπισημοῦσται
 τυγχάνειν. πρῶτον μὲν ἐκ διαδέσται χρηρὸς τὰ πεπονησται
 κατὰ τῶν ἔσται τοῦ παιδείματι διαδέσται, ἢ τὸ πρῶτον
 40 δεῖσται ἢ τρίτον ἢ τέταρτον μεταχρησῶσται. ἐκ σαυτῶ
 ποῦσται παραπονήσται, ὡσται ἐκ τῶν προσηγορῶσται ἀνομιώσται
 τὰ παρὶ τῶν ἀπερῶσται. εἰρημῶσται μὲν ὡσται τὰ παρὶ σαυτῶ
 ποῦσται, ἐκ δὲ ἐπισημοῦσται ἐπισημοῦσται, καὶ διαφερόσται
 45 φέσται τὸς αὐτοὺς διὰ πάντῶ τῶ βίῶ, καὶ παρὶ τῶν ἄλλων

2. τοῖσται B. | 5. ἔσται F. | 6. διεξήσται om F. | 20. ἀδικῶσται F. | 24. ἢ ὡσται κατὰ om F. | 39. αἰ τοιαῦτα δὲ ἐπισημοῦσται F. | 40. ταῦσται F.

καιρὸς χάριτας ἡμῖν τῶν ὑπεργμένων ἀποδῆναι, καὶ πρὸς
 τούτοις ἐλεεινοὺς ἡμᾶς αὐτοὺς καθισάντες, εἰὰν ἐνδέχῃται.
 τοῦτο δὲ ποιήσομεν ἐπιδεικνύοντες ὡς πρὸς τοὺς ἀκούοντας
 οἰκειῶς ἔχουμεν καὶ ἀναξίως δυσυχοῦμεν, κακῶς πρότερον
 πεπονθότες ἢ νῦν πάσχοντες, ἢ πεισόμενοι εἰὰν μὴ βοη-
 θῶσιν ἡμῖν οὔτοι, εἰὰν δὲ μὴ τοιαῦτα ὑπάρχη, διεξιόντες
 τῶν ἀγαθῶν ἐστερημέθεα ἢ στερισκόμεθα ἢ στερησόμεθα
 ἐλιγωρηθέντες ὑπὸ τῶν κρινόντων, ἢ ὡς ἀγαθοῦ μηδέποτε
 ἐτύχομεν ἢ μὴ ἐπιτυγχάνομεν, ἢ μὴ ἐπιτευξόμεθα μὴ
 τῶν ἡμῖν συμβοηθησάντων· ἐκ γὰρ τῶν ἐλεεινῶς κα-
 10 τασθήσομεν ἡμᾶς αὐτὲς, καὶ πρὸς τὴν ἀκύντας εὐ· διαθή-
 σομεν. διαβαλῶμεν δὲ τὸς ἀντιδικῶς καὶ φθονεῖσθαι ποιή-
 σομεν ἐκ τῶν ἐναντιῶν τούτοις, ἀποφαίνοντες ὑπὸ τῶν ἢ
 τῶν τούτοις φίλων τοὺς ἀκούοντας, ἢ ἂν αὐτοὶ κήδονται,
 κακῶς πεπονθότας ἢ πάσχοντας ἢ πεισομένους παρὰ τὸ
 15 προσῆκαν· ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων καὶ μῖτος καὶ ὄργην πρὸς
 αὐτὸς ἔχουσιν. ἂν δὲ μὴ ταῦτα ἐνδέχῃται, συναξόμενοι ἐξ
 ὧν φθόνον τοῖς ἀκύνσι κατὰ τῶν ἐναντιῶν ἐργασόμεθα· τὸ
 γὰρ φθονεῖν πλησίον τῷ μισεῖν ἐστίν. φθονήσονται δὲ συλ-
 λήθῃ, εἰὰν ἀναξίως αὐτοὺς εὐ· πράττοντας ἀποφαίνωμεν
 καὶ πρὸς τοὺς ἀκύντας ἄλλοτριῶς ἔχοντας, διεξιόντες ὡς
 ἀγαθὰ πολλὰ πεπόνθασιν ἀδίκως ἢ πάσχουσιν ἢ μέλλουσιν
 πείσεσθαι, ἢ ἀγαθῶν οὐδέπω πρότερον ἐσερήθησαν ἢ νῦν οὐ
 σερίσκονται ἢ ἔ· σερήσονται, ἢ κακῶς ἔδῃω τετυχηκότες ἢ
 νῦν οὐ τυγχάνοντες ἢ ἔ· τευξόμενοι, εἰὰν μὴ νῦν αὐτὲς οἱ 25
 κριταὶ κολάσωσιν. ἐκ τούτων μὲν οὖν ἐν τοῖς ἐπιλέγοις
 εὐμενῶς μὲν αὐτὸς κακῶς δὲ τὸς ἐναντίους διαθήσομεν, ἐκ
 δὲ τῶν προειρημένων ἀπάντων ἐντέχνως καὶ τὰς κατηγο-
 ρίας καὶ τὰς ἀπολογίας τάξομεν.

38 Τὸ δ' ἐξεταστικὸν εἶδος αὐτὸ μὲν καθ' ἑαυτὸ ἔ· πολ-
 λάκις συνίσταται, τοῖς δὲ ἄλλοις εἶδεσι μίγνυται, καὶ μά-
 λιστα πρὸς τὰς ἀντιλογίας χρησιμὸν ἐστίν. οὐ μὴν ἄλλ'
 ὅπως μηδὲ τότε τὴν τάξιν ἀγνοῶμεν, ἂν ποθ' ἡμῖν λόγον
 ἢ βίον ἢ πράξιν ἀνθρώπων ἢ διοίκησιν πόλεως ἐξετάξωμεν
 συμβῆ, διεξιέμεν καὶ περὶ τότε κεφαλαιωδῶς. φρονημαστέον
 35 μὲν ἐν σχεδὸν ὁμοιοτρόπως τοῖς διαβεβλημένοις καὶ τοῖς
 ἐξετάξουσιν ταῦτα, ὥστε προφάσεις ἐν ἀρχαῖς εὐλόγους
 ἐνεγκόντες, δι' ἃς δόξομεν εἰκότως τοῦτο ποιεῖν, οὕτως ἐπὶ
 τὴν ἐξέτασιν ἤξομεν. ἀρμόσσει δὲ αἱ τοιαῖδε, ἐν μὲν τοῖς
 πολιτικοῖς συλλόγοις, ὡς οὐ φιλονεκία τὸ τοῦτο ποιῶμεν 40

ἀλλ' ὅπως μὴ λάβῃ τοὺς ἀκούοντας, εἴτα ὅτι ἡμᾶς οὔτοι
 πρότερον ἠνάχλησαν· ἐν δὲ τοῖς ἰδίους ἢ ἔχθραν, ἢ τὰ ἔδη
 τῶν ἐξεταζομένων φάυλα οὐτα, ἢ φιλίαν πρὸς τοὺς ἐξε-
 5 ταζόμενους, ἢ ὅπως ἀνέντες ἂ· πράττῃσι μηκέτι ταῦτα ποιή-
 σωσιν· ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις τὸ νόμιμον, τὸ δίκαιον, τὸ τῶ
 κοινῶ συμφέρον. φρονημασάμενοι δ' ἐκ τούτων καὶ τῶν
 τούτοις ὁμοιοτρόπων, ἐφεξῆς ἕκασον προτιθέμενοι τῶν ρηθέν-
 των ἢ πραχθέντων ἢ διανοηθέντων ἐξετάσομεν, ἐνδεικνύοντες
 αὐτὰ καὶ τοῖς δικαίοις καὶ τοῖς νομίμοις καὶ τοῖς ἰδίοις
 10 καὶ κοινῇ συμφέρονσιν ἐναντιώμενα, καὶ πάντα σκοπεύοντες,
 εἰ περὶ αὐτὰ αὐτοῖς ἐστὶν ἐναντία ἢ τοῖς ἡθεσι τῶν χρησῶν
 ἀνθρώπων ἢ τοῖς εἰκόσιν. ἵνα δὲ μὴ μακρύνωμεν τὸν λόγον
 καθ' ἐν ἕκασον λέγοντες, ὅσῳ ἂν πλείοσι τῶν ἐνδοξῶν ἐπι-
 τηδευμάτων ἢ πραγμάτων ἢ λόγων ἢ ἔδῶν ἐναντιώμενα τὰ
 τῶν ἐξεταζομένων ἀποφαίνωμεν τοῖς ἀκύνσι, τοσῶν μάλ-
 15 λον οἱ ἐξεταζόμενοι ἀδοξοῦσιν. δεῖ δὲ πικρῶ τῶ ἤθει μὴ
 ἐξετάξωμεν, ἀλλὰ πρᾶσι· τούτων γὰρ τὸν τρόπον οἱ λόγοι
 γιγνώμενοι πιθανώτεροι φανήσονται τοῖς ἀκούουσιν, οἱ δὲ
 λέγοντες αὐτὸς ἤκιστα διαβαλῶσιν. ὅταν δὲ πάντα ἀκρι-
 βῶς ἐξητακῶς αὐξήσῃς αὐτὰ, παλλιλογίαν ἐπὶ τῇ τελευτῇ
 σύντομον ποιήσῃ καὶ τοὺς ἀκροατὰς περὶ τῶν εἰρημένων
 ἀνάμνησον. τὰ μὲν ἐν εἶδη πάντα τῶν τῶν τρόπον τάτ-
 20 τοντες ἐντέχνως αὐτοῖς χρησόμεθα.

39 Δεῖ δὲ καὶ λέγοντας καὶ γράφοντας ὅτι μάλιστα
 πειρᾶσθαι κατὰ τὰ πεπραγμένα τοὺς λόγους ἀποδῆναι,
 καὶ συνεβίξαι αὐτοὺς τούτοις ἅπασιν ἐξ ἑτοίμου χρῆσθαι,
 καὶ περὶ μὲν τῷ λέγειν ἐντέχνως καὶ ἐν τοῖς ἰδίους καὶ ἐν
 τοῖς κοινοῖς ἀγῶσι καὶ ταῖς πρὸς τὴν ἄλλης ὁμιλίαις ἐν-
 τεθεῖν πλείστας καὶ τεχνικωτάτας ἀφορμὰς ἔξομεν, χρῆ
 25 δὲ καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι μὴ μόνον περὶ τὴν λόγους
 ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν βίον τὸν αὐτῶ, διακομῶντα ταῖς ἰδέαις
 ταῖς εἰρημέναις· συμβάλλεται γὰρ ἢ περὶ τὸν βίον παρα-
 σκευὴ καὶ πρὸς τὸ πείθειν καὶ πρὸς τὸ δόξῃς ἐπεικούς
 τυγχάνειν. πρῶτον μὲν οὖν διελίσθαι χρῆ τὰ πράγματα
 30 κατὰ τὴν ὅλην τοῦ παιδείματος διαίρεσιν, ὅ· τι πρῶτον ἢ
 δεῦτερον ἢ τρίτον ἢ τέταρτον μεταχειριστέον, εἴτα σαυτοῦ
 ποιῆσθαι παρασκευήν, ὥσπερ ἐν τοῖς προσιμοῖς διήλθομεν
 τὰ περὶ τῶν ἀκροατῶν. εὐμενῆ μὲν οὖν τὰ περὶ σεαυτὸν
 ποιήσεις, εἰὰν οἷς ὁμολογεῖς ἐμμένῃς, καὶ διαφυλάττης
 40 φίλους τὸς αὐτὸς διὰ παντὸς τῷ βίῳ, καὶ περὶ τῶν ἄλλων

2. τούτους B. || δέχεται F. || 6. διεξιόντες om F. || 20. ἀναξίως F. || 24. ἢ ante κακῶ om F. || 39. αἱ τοιαῖδε δὲ ἀμέ-
 σουν F. || 40. τοσῶν F.

2. πρώτως B. || 12. δὲ μὴ κόνη καθ' ἐν ἕκασον λέγοντι F. || 13. ὅσον F. ὅσα B. || 14. τὰ om F. B. || 15. τοσῶν F. ||
 19. διαβάλλωσιν B. || 23. χρησόμεθα αὐτοῖς B. || 28. ἵναῖτα F.